

במדינה

עיתונות המכשפה מרמת'גן

למה לחיות?

אם בסוף מתים?

במדינת אולוקולמנבולו יש דג שאורכו חמישה קילומטרים ויש לו 11 עיניים. את המידע הזה ליקט תל-אביבי צעיר, מרדכי קשת, מעיתון ילדים. מאז הלך ליבו שכי אחרי עי-תונרילרדים. וכאשר הציע לו, 1950, גרשום שוקן, בעל הארץ להיות לעורכו הראשון של הארץ שלנו, זנח קשתן בחרוה את מישרתו. כמורה לערבית בגימנסיה הרצליה התל-אביבית, לטובת שולחן עורך עיתון הילדים החדש.

העיתון עצמו נולד בהשראת בנו של שוקן, עמוס, שביקש מאביו כי יקים למענו עיתון כזה. לא שעמוס שר-קו הסתפק לאורך ימים בהארץ שלנו. כאשר גרל היה למנהל הארץ, ולפני שנה גם הקים את הצהרון חדשות.

בשבוע שעבר, 35 שנים אחרי הו-פעת גליונו הראשון, הפסיק הארץ שלנו את הופעתו, עקב המצב במשק, ויחד עם שני עיתוני-הילדים המת-חרים, שגם הם הפסיקו את הופעתם, דבר לילדים הוותיק ומשמר לילדים — התמוז לעיתוני-ילדים אחד וחדש, כולנו.

זאת היתה הזדמנות מתבקשת להארץ שלנו להופיע בגליון-פרידה, שבו סופר על תולדות העיתון והאנשים שעשו אותו. אחרי קשתן, למשל, ערכו את העיתון סופרים כמו בנימין תמוז ופינחס שדה ואיש העולם הזה לשעבר יעקב אשמן, שגם הנהיג בהארץ שלנו את סידרת הסיפור המצוייר בהמשכים (הראשון בהם: גידי גור).

הטרקטור בשרון. הנוסטלגיה האמיתית של הארץ שלנו התייחסה לימי בראשיתו, כשהעיתון על 16 עמודיו שימש אבן-שואבת לקוראיו הצעירים (שני שקים של מיכתבי-קוראים צעירים ליום) ופיתח מדי פעם שרות נוסף לקוראים, כמו על הקו, שבו ניתנה אפשרות התקשרות טלפונית לעורכים. אם כי קצת קשה היה להם לענות על שאלתה של קוראה צעירה: "למה לחיות, אם בסוף מתים?" אחד החידושים של הארץ שלנו היתה האפשרות שניתנה לעיתונאים קטנים (שלימים עלו בדרגה וכונו כתבים צעירים) להביע את הגיגיהם מעל רפיית-העיתון. כמה מהם היו לימים לבעלי-שם בתיקשורת מדידי מנוסי, (שחרו כך על דריקורב תרנגולים: מייד הרים זנב / וזינג לקרב) עד מאיר שלוי, כיום איש-הטלוויזיה, שכתב על קורות הטרקטור אוליבר בן 40 כוחות-הסוס בכפר-מונאש שבשרון ותנן עזרן (אז: עורון) איש-הטלוויזיה גם הוא, שחרו על "גודו חילים בא/ וקולם כרעם מתגלגל/ תחי מדינת ישראל!"

אחרים אשר עשו את צעדיהם הראשונים בעיתונות בהארץ שלנו. יהושע שניא, כיום כתב הספורט של הארץ, שפירסמו הראשון היה התשבץ בהארץ שלנו; יוסי קליין, כיום עורך חדשות ואז ילד מכפר-סבא, שכתב על תחרות הרמת-מישקלות ויורם ברונובסקי, המבקר הסיפורתי של הארץ, שכבר אז התעניין בספרים, אם כי מזוית מיוחדת במינה.

כאשר ברונובסקי הצעיר היה לוקח ספרים מסיפריית-ההשאלה, היה מרפ-דף בהם וקורא, ראשית כל, את הערות הקוראים. ואז גילה, כי אחד מהם השאיר הערת-אזהרה בספר: "יא טמבל אתה, מדוע לקחת את הספר?"

זה הכניס רעיון לראשו של ברונובסקי. כאשר לקח פעם, בהשאלה, את המכשפה מפאריס של ויקטור הוגו, הגיב הרמת-גני ברונובסקי במילים כוטות על הקישקושים שמצא מפוזרים על רפי הספר וצרף את ההערה הבאה: "מי שקישקש, יידע שהוא בעצמו מכשפה, ולא מפאריס, אלא מרמת-גין"

חפצים חשודים

הסתכלו היטב על תנועת הידיים החיננית והפוזת של האצבעות. צריך ללמוד הרבה כדי להגיע לזה. נטע שיוף, חיילת בת 19, למדה. כשהיתה ילדה קטנה ראתה בטלוויזיה את רוקדנית הפלאמנקו סילביה דוראן ורקדת. על המקום החליטה שהיא תהיה כמוה. כיום היא משמשת כמורה-מחליפה בסטודיו של סילביה. שיצאה לחופשת-לידה.

כשנטע אינה רוקדת בסטודיו. היא עובדת במישמרות כחיילת חיב'ה (חיילת בשירות המיטטרה). מסתובבת בשוקי-הכרמל. בתחנה המרכזית ובמקומות רגישים אחרים. בודקת תיקים

נטע שיוף
רקדנית בת 19

ומחפשת חפצים חשודים. קשים חייה של חיילת חיב'ה. "אחד צועק לי למה אני לא בודקת יותר טוב. והשני צועק למה אני מחטטת יותר מדי". היא מספרת. "אנחנו מאוד חשופות לאנשים. יש שנטפלים. יש שמתחממים. אומרים 'יש עליי תת-מיקלע ושני רימונים' וחושבים שהם חכמים גדולים. יש ניסיונות להכיר. אבל אני לא אוהבת היכרויות מהסוג הזה. כשיש חפץ חשוד. מסרבים להתפנות. כל הפיגועים בארץ לא עוזרים". היא צברית דור שני. מממנת את לימודי-הריקוד בעזרת מילגה מטעם קרן תרבות ישראל ומחכה כבר לשיחרור. בעוד כמה חודשים. בתוכנית: לנוסע לספרד. ללמוד ולהתפתח.

43, אם לילד מקסים. גובה 1.70 מטר. בהירתי-שער, נאה, חטובה. אינטלי-גנטית. מעוניינת להכיר גבר בהיר, גבוה, לא שמן, אינטליגנטי, הומאני, בעל לב טוב.

★ ★ ★

עת הזמיר הגיעה

קחו נשימה ארוכה-ארוכה לפני שאתם מתחילים לקרוא את המיכתב הזה, אותו כתבה (1033/85): "כי הגה 25. זה בסדר גמור", אומר ישי בחיך ממזרי. "אני מוצא פחות עניין בבנות טיפ-שערה. למה? לא התעמקתי בעניין יותר מדי. ככה זה יוצא. במקומות שבהם אני מופיע ממוצע הגילים הוא גבוה, ונוצר קשר ביני לבין. אני מחייך אליהן. הן מחייכות חזרה ולפעמים אחרי ההופעה. אני ניי-גש". הוא ביקש ממני לא לשכוח לציין שהוא שותף באולפן-הקלטה ברמת-השרון. הוא מק' ליט זמרים מתחילים, וגובה מהם פחות מחצי מהמחיר בשוק. הוא הקליט גם את עצמו ורו-ציא בימים אלה לרדיו תקליטון שדרים בשם מדיאנה, והוא מאוד מקווה שעורכי התוכניות יתייח-סו אליו. אמרתי כבר שהוא שאפ-תן?

איש אינו מאמין לי כשאני אומ'רת ברצינות שאינני רצינית.

★ ★ ★

מה קורה לי

"אני לא יודעת מה קורה לי בזמן האחרון." כתבת (1032/85). "יוצא לי לפגוש רק נשואים. די, מספיק. לא זו המטרה שלי בחיים. אני גרושה בת

לרותי

פתוחה ומפרגנת

עוצר-נשימה או בחוכמה יוצאת מגדר הרגיל, הוא כתב, "אולם אני יכול להעיד כי ניחנתי בנפש רגישה ובלב חם ואוהב. אני עצמאי, בן 27, גבוה, נחמד, נאה, שרוצה להעניק את ליבי ואהבתי לאשה נאה, תמירה ואינטלי-גנטית." הוא בת"ד 37656, תל-אביב.

★ ★ ★

שומרת על כושר

היא גרושה פלוס שניים, בת 33, כלונרית, גובה 1.68 מטר, בעלת הופעה נאה. אומרים לה שהיא חתיכה, והיא לא מציינת את זה מתוך שחצנות, סתם כעובדה. היא בעלת עסק עצמאי, שאותו היא מנהלת, וגם מומחית לטיפולי-שיקום אחרי התקף לב. ספורטיבית, אוהבת טיולים, רצה קילומטרים, שוחה, שומרת על כושר. אתה מתאים לה, אם יש לך הופעה ספורטיבית ואתה יציב, חזק, בעל מסלול ברור בחיך, לא מעופף, טיפוס יוון ואחד שאוהב להען, כמוה. מיספרה הוא (1031/85).

★ ★ ★

נשמע בבית-קפה: הוא מתלבש כל-כך יפה. וכל-כך מהר!

היא גרושה בת 38, פלוס ילדה אחת נהדרת. מתארת את עצמה כעצמאית, יצירתית, עוסקת באמנות. תכונות נוספות: אופטימית, חייכנית, כנה, פתוחה, מפרגנת, אינטליגנטית. כמה מילים על החיצוניות: כלונרית, נאה, גובה 1.65 מטר.

חשוב לה שתהיה אחר היכול לתרום לה מבחינה אינטלקטואלית. שיהיה לך חוש-הומור, כנות, אמינות ואינטליגנציה. שתהיה בנאדם שלמד, בעל הופעה אסתטית (אם כי לא מחכה לדוגמן). שלא תהיה ליכודניק ושתהיה גרושה, לא רווק, בסביבות 40 עד 45. מיספרה אצלי הוא (1030/85).

★ ★ ★

זאת אשתו!
לא, הוא לא יוצא עם נשואות.

★ ★ ★

לב חם

לא אוכל לומר כי ניחנתי ביופי

להצליח כמו עופרה חזה

היא בת 21, שחרחרת, יפה ובעלת קול ערב. קוראים לה אופירה יוספי. יש לה ייחוס מישפחתי: אמה, אסתר, היא

אופירה יוספי
זודה בת 27

אחת מאחיותיה הבכורות של עופרה חזה, בת ה-27, אחרי השירתה בלהקת צה"ל '84 השתחררה, וכיום היא מופיעה במופע הנוסטאלגי החדש של מיקי פלד. הלהקות חוזרות שאותו מבינים די ליטאני.

כבר כילדה קטנה ידעה אופירה מה היא רוצה לעשות כשתהיה גדולה. המורה שלה מי רוצה לשיר סולן, אופירה התביישה, אבל הילדים קראו בשמה. והיא קיבלה אומץ והצביעה.

היא אינה יודעת אם היא דומה לדודה המפורסמת שלה, אבל כשהינן קטנות, היינו דומות. הן חברות טובות, ועופרה מפרגנת לה ונותנת לה עצות - מה לעשות על בימה, איך לעמוד.

האם היא חולמת להצליח, כמו עופרה? אופירה: "כל אחד רוצה להגיע למה שהיא הגיעה, אבל אני לא חולמת יותר מדי. לא מרשה לעצמי להיתפס לאשליות, ונותנת לדברים לקרות. בצבא הכירתי את השאובי-בינס, ואני יודעת שזה עולם קשה".

גד בחדר, בדירה השייכת למיש' פחה, מול בית הוריו ברמת-גן. הוא מבסוט מהפינה הפרטית שלו. שם הוא יכול לעשות חזרות

ישי הברוי
נשים בנות 25

קוראים לו שלום

ישי הברוי (ה' ר"ב קמוצות) נורא רוצה להצליח במלחין זמר. אם הצלחה תלויה ברצון ובשאפ-תנות, הוא בטח יעשה את זה. כאשר יהיה גדול, בינתיים הוא רק בן 18. שמיניסט בבית-הספר לאמנויות תלמה-לילין, ובעוד כמה חודשים חייל. פרט לרצון, יש לו - ככה סיפרו לי - גם כשרון. הוא מופיע בפאבים ובמועדונים, שר בקול שקט, אישי, או, כמו שהוא אומר, "אני נותן את כל הלב בשירה".

שם מישפחתו מירוש "שלום" בסומאלית. הוא צבר דור שני ממוצא תימני-סורי. יש לו הורים פתוחים ומבינים, ומגיל 15 הוא